

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

6. Regis filius, Nomine Iesv inuocato sanaius, quantæ conuerlionis causa fuerit?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

nec unquam ibi usque nunc super aliquem lepra morbus apparuit. Quis unquam Hercules adeo fuit alexicacus, ut Sanctus iste? Sed fidem exegit: & fidem integram ante habere voluit, quam conferre integram sanitatem. Est quidem ita, non omnes, qui vera fide credunt in Christum, morbis liberantur, quia non omnibus prodest; attamen multos legimus, quibus etiam ad sanitatem profuit, credidisse; in haeresi autem obstinatis si talia non contingunt, quid mirum? Miracula contemnentibus non profunt. Maneant ergo leprosi, si nolunt esse miraculosi.

2. Ostendimus, Apostolos, ne propriae virtuti miracula tribuerent, sanitatem disertè, non in suo; sed in nomine IESU CHRISTI Nazareni contulisse. Et quando sacerdotes super claudo sanato statuentes eum in medio, interrogabant Petrum & Ioannem: In qua virtute, aut in quo nomine fecistis hoc vos? Tunc repletus Spiritu sancto Petrus dixit ad eos: Principes populi, & seniores audite: Si nos hodie dyudicamur in beneficio hominis infirmi, in quo iste saluus factus est, notum sit omnibus vobis, & omni plebi Israel: quia in nomine Domini nostri IESU CHRISTI Nazareni, quem vos crucifixistis, quem DEVS suscitavit a mortuis, in hoc iste astat coram vobis sanus. Haec est compensatio, nominis exaltatio. CHRISTVS humiliavit semetipsum, factus obediens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod & Deus exaltavit illum, & donavit illi nomen, quod est super omne nomen: ut in nomine IESU omne genu flectatur caelestium, terrestrium, & infernorum: & omnis lingua confiteatur, quia Dominus IESUS CHRISTVS in gloria est DEI Patris. Hinc damnati Spiritus ad hoc nomen contremiscunt. Hinc morbi & dolores cedunt. Nec enim aliud nomen est sub caelo datum hominibus, in quo oporteat nos saluos fieri. In quam rem insignis historia narratur à Nicephoro, vel ideò non omittenda, quia demonstrat, non solum morbos hoc nomine depulso, sed etiam ea ipsa depulsione regem, & reginam, & totum populum fuisse ad Christum conversum.

Iberi, inquit Nicephorus, gens barbara & bellicosa, Christiani facti sunt, Constantino Romanum Imperium administrante. Habitat autem hac natio in intentiore Armenia parte ad Septentrionem & Euxinum versus. Sunt autem Iberorum in Hispania colani. Praest

V.
Suprà cap. 39.
§. 2. & 6.
Actor. 4. 7.

Phil. 2. 8.

Actor. 4. 12.

VI.
Nicephor. 1. 8.
hist. Eccl.
cap. 34.

eis in Religione colendâ captiua quedam mulier: qua cum alias semper
 pudicè castèq; vixerat, tum captiua quoq; nihil de pietate sanctioreq;
 instituto remisit. Nam diu noctuq; pietatis exercitia exhibebat, ieiunij
 plurimum vacabat, continuèq; precationibus insistebat. Itaque
 Barbari nouo vite instituto viso, eam admirari, & quam de causâ
 hoc sic faceret, percontari. Illa porò candidè, & simpliciter, sic CHRIS-
 TVM FILIVM DEI coli oportere, dicebat. Tum Barbari & nomine, &
 religione eius, qui sic coleretur, audito, obstupuerunt. Interea accidit,
 ut Regis filius etiamnum infans grauiter agrotaret, & mater patrio
 quodam more ad alias eum mitteret mulieres, quò faciliùs remedium
 mali reperiri posset. Vt autem puer à nutrice circumlatus est, neque
 meliusculè habuit, tandem etiam ad captiuam illam deportatus est.
 Quæ in multorum presentia, nihil sanè ex materiâ aliquâ compositi
 remediij admouit, neque enim se quidquam eiusmodi scire affirmavit:
 sed puero in linteolo, quod ei è pilis contextum erat, jam lacernam, re-
 posito, simplicem ei fecit medicinam, nomine Christi super eo inuocato.
 Et ecce qui in ea erat expectatione, ut protinus moreretur, quàm pri-
 mùm precatio est facta, liber à periculo fuit. Ex eo tempore præclara
 eius mulieris fuit fama, mariq; pueri, & alijs faminis innotuit. Nec
 ita multò post, & eam ipsam pueri matrem incurabili oppressam mor-
 bo, eodem restituit modo: eamq; exhortata. ut ei deinceps diuinum præ-
 stare cultum gratiamq; haberet, qui bonorum conciliator, veraq; sa-
 lutis, vitæ, & regni sit dator. Eum esse Christum, verum VERBUM,
 & post ea quotidie ad eam frequentans, salutaria ei vera pietatis exhi-
 buit medicamenta. Quapropter Regina re ipsa dictorum veritate
 in se ipsa cognitâ, hominem in magno habuit honore; sed enim Rex,
 cum è coniuge, & celeritatem, & rationem remediij intellexisset, donis
 mulierem munerari voluit. At illa nihil sibi opus pecunijs esse dixit,
 cui abundè in Christo suppetere opes omnes: sibiq; ingentis muneris
 loco fore, si & ipsi eundem Numinis cultum complecterentur. His
 ita dictis munus satis grande ad Regem remisit. Cuius loco longè
 plus reportauit, etiam in terris. Nam Regina primùm, postea &
 Rex Christo nomen dederunt, & rege præeunte populus vni-
 uersus. Sic inualitudo remedium querere; remedium & fidem
 & sanitatem, in nomine IESV, docuit inuenire. Vtinam scirent
 homines vim huius Nominis contra stygem, contraque aduersa
 omnia!

omnia! profecto numquam illud ex corde dimitterent, sapius etiam ore inuocarent. Sed de eo multa dixi in proprio libro de Nomine IESV.

3. Docuimus, fieri sanitatum miracula non solum, per nomen IESV, sed etiam per memorias Sanctorum eius, vt D. Augustinus loquitur, hoc est, per nomea, templa, sepulchra, aras, reliquias, inuocationemque Deiparæ, Diuorumque ceterorum. Nam DEVS etiam in Sanctorum suorum honoribus honoratur; immò ipse Sanctos suos miraculis honorat, dum ad eorum nomen, opemque inuocatam, morbos pellit, vt illis, apud homines, & honorem concilet, & autoritatem. Nec enim sine causa dictum est: *Nimis honorificati sunt amici tui DEVS*. In primis autem Mater DEI, quæ vitam salutemque in CHRISTO reduxit, sicut Eua mortem morbosque induxit. Ideoque S. Athanasius ait: *Quandoquidem ipse Rex est, qui natus est ex Virgine, idemque Dominus & DEVS; eapropter & Mater, qua eum genuit, & Regina, & Domina, & Deipara proprie, & verè censetur. Ista noua Eua Mater vita appellatur, variegataque, permanet, ad primitias vite immortalis omnium videntium.* Vt enim, per eius preces speremus vitam immortalem, sæpe per illam DEVS, multis grauibis morbis abactis, vitam prolongat mortalem, restituitque ad eam confugientibus incolumitatem. Ioanni Damasceno Leo Isaurus Iconoclasta manum abstulit; retulit restituitque Maria. D. Bernardus grauiter decumbens, fratrem ad aram Mariæ ablegauit, pro se oratum. Eadem hora adfuit viro DEI Maria, SS. Laurentio & Benedicto stipata, *imponentesque ei manus & loca doloris attactu pyssimo lenientes, omnem protinus agridudinem depulerunt. Siccatius est enim illico phlegmatis riuus, & dolor omnis abscessit.* Fulberto Abbati Carnotensi DEI Mater ægrotanti apparuit per visum, aperuitque sacratissima vbera, quæ præbuit illi sugenda. Post sanguinem Seruatoris, nulla neque dulcior, neque efficacior inueniri potuit medicina. Adalbertus, qui primus ferè postea Bohemis, ac deinde Polonis Euangelij lucem intulit, atque etiam martyr Christi factus est, adhuc puerulus, graui, eoque admodum periculoso morbo affectus est. Ipsum ita laborantem, DEI Matri commendauerunt in hunc modum: *Non nobis, Domine, non nobis*

VII.

S. August. lib. 22. de ciuit. cap. 8.

Psal. 138. 17.

S. Athanas. in Euang. de Sanctiss. Deim para. Vide Petr. Canis. lib. 5. cap. 30.

Baron. Tom. 9. Anno. 727. n. 4. seqq.

V. Wilhelm. Abb. in vita S. Bern. lib. 1. cap. 12.

Baron. Tom. 11. An. 1028. 5.

Sur. 23. April. & Petr. Canis. lib. 5. de Deipar. c. 28.

nobis